

Kremlin Watch Reader 2016

Tým Kremlin Watch

Think-tank Evropské hodnoty je nevládní odborná instituce bránící liberální demokracii.

Tým programu Kremlin Watch na týdenní bázi monitoruje odborné publikace v oblasti dezinformací a nepřátelského ruského vlivu. V následujícím readeru přinášíme výběr nejzajímavějších analýz v této oblasti, které jsme za rok 2016 četli. Tento reader může posloužit jako pomůcka pro získání širšího přehledu o tomto tématu, byť samozřejmě není kompletní ani vyčerpávající.

1. Ruská hybridní válka a její metody a dopady

I. EUobserver – Ruská propaganda získává srdce i mysl Evropské unie

(<https://euobserver.com/foreign/129237>)

Podle posledních průzkumů americké agentury Pew se ukazuje, že názory na veřejné dění v některých státech EU jsou do značné míry ovlivněny prokremelskými médii a organizacemi. Příkladem může být Řecko, kde bychom našli více sympatizantů Ruska než Evropské unie. Podobná je situace ve Francii, kde bezmála polovina občanů viní Kyjev z rozpoutání konfliktu na Ukrajině.

Jedním z důvodů značného úspěchu prokremelských médií je masivní PR rozpočet, který se podle vlastních slov Ruské federace pohybuje okolo 643 milionů Euro. Každý rok zároveň vznikají nová média pod taktovkou ruské garnitury a propaganda začíná být sofistikovanější, jelikož dokáže mimo jiné kombinovat informace se zábavou. Netřeba dodávat, že ruská propaganda má největší dopad na domácí scéně, kde kupříkladu podle agentury Pew považuje 61% dotázaných rozpad Sovětského svazu za chybu.

II. Informační válka: od čínské doktríny „tří válek“ po pohled NATO

(<http://www.li.com/activities/publications/information-at-war-from-china-s-three-warfares-to-nato-s-narratives>)

Je možné, aby díky technologickému pokroku mohly mocnosti jako Rusko a Čína vyhrát v konfrontaci s NATO nebo USA? Článek si bere na pomoc čínskou doktrínu „tří válek“, jejímž cílem je oslabit mezinárodní organizace, měnit národní hranice a podvracet světová média. Vše bez vystřelení jediného náboje.

Hlavním nástrojem čínské doktríny je vytvoření narativu a obviňování nepřítele. Podle Číny omezují USA její sféru vlivu. Kromě toho stojí podle Číny Spojené státy za pádem čínského akciového trhu. Zkreslování situace a využívání nástrojů, které nabízí informační technologie, jsou hojně využívány i v Rusku. Ben Nimmo tvrdí, že „v Rusku a Číně je informační válka viděna jako permanentní aktivita, která má být využívána nehledě na absenci bezprostředního konfliktu.“ Nimmo dodává, že v případě Krymu a příkladu se „zelenými mužíčky“ bylo jasně ukázáno, že dezinformace sice nevydrží navěky, avšak dostatečně dlouho na to aby bylo dosaženo cíle.

III. Chatham House – „Nové“ nástroje Ruska pro konfrontaci západní soudružnosti a inovace v uplatňování moci Moskvy

(<https://www.chathamhouse.org/sites/files/chathamhouse/publications/research/2016-03-21-russias-new-tools-giles.pdf>)

Chatham House vydal rozsáhlou studii o nových taktikách Kremlu a o tom, čemu se říká ruská „hybridní válka“. Dochází k závěru, že metody a techniky, které Rusko ukázalo v konfliktu na Ukrajině, mají kořeny v tradičních sovětských metodách. Stejně jako v minulosti, musí i dnes vojenští plánovači a tvůrci politik uvažovat nejen o potenciální vojenské hrozbě ze strany Kremlu, ale také o skutečné hrozbě kremelské podvrtné činnosti, snahách o destabilizaci a působení aktivních opatření.

Ruské vojenské síly, ale i státní kapacity informační války, se za posledních několik let rapidně vyvinuly. Bezprecedentní demonstraci této transformace můžeme zaznamenat především od roku 2008. Jedná se o vývoj jak vojenských kapacit, tak ruské informační taktiky, která je úspěšná zejména na internetu.

Podle Chatham House má Západ mylné představy o tom, jak této kampani nejlépe čelit – zejména představa, že úspěšné opatření spočívá ve vyvrácení každé zřejmé dezinformace. Ruská dezinformační kampaň je na Západě popisována jako selhání, vzhledem k tomu, že ruské příběhy nejsou věrohodné. Západ má mylnou představu o povaze a významu ruských dezinformací a nerozumí jejich cílům.

IV. Atlantická rada - ROZPTÝLIT, OKLAMAT, ZNIČIT: Putin ve válce v Sýrii

(<http://publications.atlanticcouncil.org/distract-deceive-destroy/assets/download/ddd-report.pdf>)

Analýza open source a zpravodajská služba sociálních médií odhalila, že ruské útoky v Sýrii necílily primárně na ISIS. Následný výzkum také odhalil důkazy o použití kazetové munice a bomb, které ničily civilní cíle. Téměř šest měsíců ruských leteckých útoků způsobilo ISIS pouze okrajové škody. Útoky měly pouze omezený vliv na frontu an-Nusrá napojenou na al-Káidu. Ve skutečnosti měl největší užitek z ruských leteckých útoků syrský prezident Bašár al-Asad. Naopak nejvíce uškodily umírněnějším rebelům bojujícím proti Asadovi, včetně těch podporovaných Západem. *Atlantická rada (The Atlantic Council)* odhaluje falešná tvrzení Kremlu vytvořená, aby skryla vybrané cíle a zbraně použité k jejich zasažení, ale také aby zamaskovala skutečný účel kampaně a dosažený strategický efekt. Rusko zdaleka není partnerem v boji proti ISIS, ve skutečnosti se dokonce účastní občanské války v Sýrii, kde bojuje na straně Asada.

V. Chatham House – Zástupci ruských světových proxy skupin v pochybném sousedství

(https://www.chathamhouse.org/sites/files/chathamhouse/publications/research/2016-04-14-agents-russian-world-lutsevych-embargoed.pdf?dm_i=1TY5%2C45KJB%2CLAB9R3%2CF3T97%2C1)

Chatham House vydal text o nestátních aktérech, které Kreml podporuje a používá jako nástroj k dosahování svých geopolitických ambicí v postsovětském prostoru. Práce popisuje dopad aktivit těchto aktérů se zvláštním zaměřením na situaci na Ukrajině. Kromě toho nastiňuje, jak by se mohly ruské měkké síly do budoucna vyvíjet, a jak je možné vyvážit jejich vliv podporou demokratických prvků.

Rusko se podle Chatham House snaží udržet vliv především v zemích jako je Ukrajina, Gruzie a Moldavsko, které od rozpadu SSSR aspirují na členství v EU a v NATO. Rusko od počátku století obnovuje své mocenské postavení a využívá celou řadu nástrojů, aby zabránilo tomuto sblížení. Využívá např. ekonomické páky, dodávky energie, obchodní válku, vojenské síly, propagandu a dezinformace. Kreml hledá své spojence, kteří propagují antiamerikanismus, konzervativní ortodoxní a euroasijské hodnoty. Z nich vytváří síť skupin, které podporují tzv. „ruský svět“, a jejichž přítomností Kreml odůvodňuje svou vzrůstající asertivitu v post-sovětském prostoru i mimo něj. I když mluví o své „soft power“, ve skutečnosti je jeho hlavním nástrojem „měkký nátlak“, který má zajistit převahu v regionu. Kremelské pseudo-neziskové organizace narušují sociální soudržnost sousedních států konsolidací proruských sil, etnické geopolitiky a očerňováním národních identit. Jedním ze způsobů, jak destabilizují západní společnost, je využití polovojenských skupin a agresivní propagandy. Kremelské neziskovky rovněž vytváří alternativní diskurz, jehož cílem je zmást politické elity a narušit jejich rozhodování.

Kombinace prokremelských skupin, rozsáhlých zdrojů ruské státní administrativy a bezpečnostního aparátu s podporou ruské ortodoxní církve, prokremelských politických elit, kultury a médií, je podle Chatham House vážnou hrozbou pro politickou tranzici a rozvoj občanské společnosti v regionu. Krize na Ukrajině ukázala schopnost ruských nestátních aktérů podněcovat konflikt.

VI. Political Capital Institute – Rusko a evropská extrémní levice

(<http://www.statecraft.org.uk/sites/default/files/documents/Peter%20Krekó%20Far%20Left%20definitive.pdf>)

Péter Krekó a Lórant Györi z Political Capital Institute ve své studii poukazují na to, že radikálně pravicová uskupení nejsou jediná, která inklinují k podpoře současného ruského režimu. Radikálně levicové politické strany napříč Evropou obhajují prosazování ruských konzervativních hodnot, ruskou zahraniční politiku a rozhodnutí prezidenta Vladimira Putina. Autoři prezentují několik návrhů, jak tomuto fenoménu čelit. Podle nich je nezbytné, aby investigativní žurnalisté, političtí lídři a bezpečnostní služby připustili, že tyto "sítě soudruhů" zahrnují jak dimenzi diplomatickou, tak dimenzi tajných služeb.

Upozorňují také, že "je pro politiky důležité na tato pro-ruská propojení radikálně levicových stran poukazovat, a zpochybňovat kredibilitu těchto stran skrze politickou debatu a kampaně."

VII. The German Marshall Fund of the United States – Izolace a propaganda: původ a nástroje ruské dezinformační kampaně

(<http://www.gmfus.org/publications/isolation-and-propaganda-roots-and-instruments-russia%E2%80%99s-disinformation-campaign>)

I když jsou možnosti omezené, Evropská unie a její členské státy by měly reagovat na výzvy, které představuje kremelská dezinformační kampaň. Je důležité udržovat kontakt s ruskou společností. Jedním ze způsobů, jak to udělat, by mohlo být usnadnění vydávání víz pro ruské občany, s cílem nastolit pozitivní agendu. Nezbytné je rovněž připravit se na to, že prezident, který přijde po Vladimíru Putinovi, může být ještě více nacionalistický a agresivní, a přizpůsobit tomu dlouhodobé strategie. Dalším stěžejním krokem je udržení politiky sankcí vůči Rusku. Členské státy EU musí nadále zaujímat pevný postoj, aby zachovaly svou kredibilitu. Vhodná odpověď dále zahrnuje neustálé zviditelňování ruské propagandy prostřednictvím podpory odpovědných médií a odhalování lží. V neposlední řadě by EU měla přijít se seriózní nabídkou pro své sousedy na východě, a to včetně perspektivy členství. Pokud se snahy o reformy na Ukrajině vydaří, důsledky by se mohly rozšířit do Ruska a dalších post-sovětských zemí.

VIII. The Finnish Institute of International Affairs - Zastřeno mlhou lží: ruská taktika klamu a konflikt na Ukrajině

(http://www.fiia.fi/en/publication/588/fog_of_falsehood/)

Tato důkladná práce sestává z případových studií osmi evropských zemí. Autoři zkoumali, do jaké míry jsou domácí média ovlivňována Ruskem šířenými meta-narativy. Většina médií, s pouze pár výjimkami, nezačala zastávat ruský pohled na ukrajinskou krizi a udržela si od něj dostatečný odstup. Problematickým se však ukázalo být výrazivo, kdy novináři často podceňují důležitost používání přesných a ověřených termínů.

Ruské techniky klamání není radno podceňovat, je však třeba mít na paměti, že jejich úspěch je dán zranitelností jejich cílů. Kdyby se podařilo zvýšit veřejné povědomí o konfliktu na Ukrajině, stejně jako ochotu politiků zjišťovat si informace od zasvěcených odborníků, dalo by se předejít řadě omylů a zmeškaných příležitostí.

IX. Atlantická rada – Evropa si stále odmítá připustit roli Ruska v době hybridního nepřátelství

(<http://www.atlanticcouncil.org/blogs/new-atlanticist/europe-still-in-denial-as-russia-ushers-in-the-age-of-hybrid-hostilities>)

Nadcházející diskuze unijních lídrů ohledně zpřísnění sankčního režimu vůči Ruské federaci reflektuje alarmující neschopnost uznat novou bezpečnostní situaci na evropském kontinentu. I když oficiální vyjádření Evropské unie hovoří o potřebě pokračovat v sankcích, například Francii to nijak nebránilo uvítat na svém území ministry ruské vlády, na které se vztahuje sankční režim, Německu zvýšit svou závislost na ruských energetických zdrojích, Španělsku v poskytnutí kotviště ruským válečným lodím a Řecku v pozvání Vladimira Putina do země.

Tento dvojnásobný přístup povzbuzuje Rusko v eskalaci hybridní války proti Evropské unii, neboť ruská taktika staví na předpokladu, že moderní Evropa není ochotná konfrontovat Rusko ve věci geopolitických aspirací, a raději ustoupí, než by měla investovat do prosazování svých principů. Pokud se toto nezmění, výsledky budou pro kontinent katastrofální, tvrdí Peter Dickinson.

2. Případové studie a zprávy z konkrétních zemí

I. Nelineární konflikt na Ukrajině: kritická role informačních operací a speciálních jednotek

(<http://smallwarsjournal.com/jrnl/art/non-linear-warfare-in-ukraine-the-critical-role-of-information-operations-and-special-operations>)

Článek zkoumá způsob hybridní války vedené Ruskem na Ukrajině a analyzuje, které její fáze byly nejkritičtější pro úspěch Ruska. Dochází k závěru, že nejdůležitějšími faktory v nekonvenčně vedené válce byly sofistikované informační operace a efektivní využití a nasazení speciálních jednotek.

Rusko ukázalo, jak nelineární konflikt může účinně zakrýt použití konvenčních sil. Autor proto doporučuje důležitým aktérům, tedy politikům, stratégům nebo vojenským analytikům, aby nejen prohloubili své znalosti o hybridní válce, ale také, aby se rozvíjely a realizovaly praktické kroky proti hybridní válce na strategické, operační a taktické úrovni.

II. Prague Security Studies Institute - Proruská dezinformační kampaň v České republice a na Slovensku

(http://www.pssi.cz/download/docs/253_is-pro-russian-campaign.pdf)

Spojené státy americké chtějí ovládnout svět. Napříč světadíly vyvolávají konflikty a barevné revoluce a nesou odpovědnost za mezinárodní terorismus. Ze všech sil se snaží zabránit vlastnímu ekonomickému kolapsu. Aktivně s nimi spolupracují země Evropské unie a NATO. Na Ukrajině vládnou fašisté, kteří jsou pouhými loutkami USA. Světová média jsou zaujatá, kontrolují je hospodářské elity a šíří tak protiruskou propagandu. Čeká nás budoucnost plná válek a amerického teroru. Takovému scénáři může zabránit pouze rusko-čínské spojení, které představuje morální autoritu. Takto by se daly shrnout společné představy o světě prosazované v proruských propagandistických médiích v České republice a na Slovensku.

Takovýchto webů, neformálních uskupení a komunit na sociálních sítích, ale i tištěných periodik, je v České republice několik desítek, a to i přesto, že u nás neexistuje výrazná ruská menšina. Většina z nich nepřiznává jakékoliv napojení na Kreml. Společný mají kromě argumentace velmi bohatý jazyk, který ve čtenářích umí vyvolat bujaré emoce. Často je podporují veřejné osobnosti, které jim dodávají kredibilitu a viditelnost, ale jejich původ, finanční a organizační struktura jsou velmi netransparentní. Zprávy, které nabízejí české veřejnosti, jsou obvykle kombinací faktů, polopравd a zcela přímých lží. Jak se dá proti dezinformaci bránit?

Současným formám propagandy a jejímu celkovému dopadu na veřejnost ještě plně nerozumíme. Proto by bylo na místě detailně mapovat její vliv na veřejné mínění pomocí anket, průzkumů a studií. Pokud se jedná o samotné zdroje propagandy, je třeba prozkoumat mnoho otázek, např. kolik takových zdrojů vlastně existuje, jaký je jejich původ, které klíčové osobnosti a organizace je podporují, a zda existují pro jejich jednání skryté motivy. V dlouhodobějším horizontu by bylo vhodné uzpůsobit tomuto fenoménu vzdělání, třeba v podobě informační kampaně, nebo vytváření učebnic mediální gramotnosti a kritického myšlení, které by pomáhaly již od nízkého věku rozpoznávat fakta od propagandy. Nejčastější nepravdivé argumenty proruských webů je nutné veřejně vyvracet. Informační bezpečnost by měla získat status akademické vědy a vysloužit si tak i vlastní obor na vysokých školách a pozornost think-tanků a vládních agentur, které by měly svými analytickými dispozicemi podpořit výzkumné metody.

III. Bertelsmann Stiftung (GER) and Institute of Public Affairs (PL) – Skřípající spolupráce: veřejné mínění Němců o Rusku

[\(http://www.bertelsmann-stiftung.de/en/publications/publication/did/frayed-partnership/\)](http://www.bertelsmann-stiftung.de/en/publications/publication/did/frayed-partnership/)

Až 64 % Němců nepovažuje Rusko pod vládou Vladimira Putina za spolehlivého partnera. Pouze 18 % si myslí, že vztahy obou zemí jsou dobré. Nadpoloviční většina Němců považuje za nešťastnou míru závislosti německého energetického sektoru na Rusku. Podle průzkumu se však nedůvěra Němců v Rusko neprolíná do samotných Rusů; naopak, vnímání Rusů většinovou společností se oproti poslednímu průzkumu mírně zlepšilo. Pouze 31 % Němců by schvalovalo vyslání armády na obranu východního křídla NATO.

IV. NATO StratCom COE - Internetový trolling jako nástroj hybridní války: případ Lotyšska

[\(http://www.stratcomcoe.org/internet-trolling-hybrid-warfare-tool-case-latvia-0\)](http://www.stratcomcoe.org/internet-trolling-hybrid-warfare-tool-case-latvia-0)

Trolling je stále důležitou součástí mechanismu na ovlivňování veřejnosti v členských a partnerských zemích NATO. Co můžou masmédiá a vládní instituce udělat, aby se s touto technikou informační války vypořádaly? Důkladné ověřování faktické správnosti textů, zvyšování veřejné mediální gramotnosti a schopnosti kriticky přemýšlet, odhalování zdrojů dezinformací, vytváření sjednocujících narativů, zesměšňování spíše než pouštění se do střetů nebo poučení se ze zkušeností z ostatních zemí jsou podle StratCom COE tím nejzákladnějším.

V. Centrum pro euroatlantická studia - Eyes Wide Shut: Ruská soft power nabývá v Srbsku na síle – cíle, nástroje a důsledky

([https://www.ceas-serbia.org/images/2016/05/CEAS - Eyes Wide Shut - Russian soft power gaining strength in Serbia - Executive summary.pdf](https://www.ceas-serbia.org/images/2016/05/CEAS_-_Eyes_Wide_Shut_-_Russian_soft_power_gaining_strength_in_Serbia_-_Executive_summary.pdf))

Souběžně s přípravami na reakci na vývoj kyjevského Euromajdanu, anexí Krymu a válkou na východní Ukrajině se Rusko začalo intenzivněji zajímat o region západního Balkánu.

V Srbsku je obzvláště patrný nárůst aktivit různých organizací, které otevřeně volají po posílení spolupráci s Ruskem a opuštění směřování země k Evropské unii. Tyto organizace dostávají neúměrně velký prostor v médiích a daří se jim etablovat jako legitimní názor veřejné debaty. Jejich vliv je již dobře patrný na veřejném mínění například u mladých lidí. Ti, i když preferují západní styl života, s ohledem na zahraniční politiku spíše podporují sblížení s Ruskem, včetně umístění ruských základen na srbském území. Většinou také podporují ruskou zahraniční politiku.

VI. Centrum pro analýzu evropské politiky - Ruská kybernetická hrozba: Pohled Estonska

(<http://cepa.org/The-Russian-Cyber-Threat-Views-from-Estonia>)

Severoatlantická aliance čelí kybernetickým hrozbám na denní bázi. Ze strany Ruska probíhají operace, jejichž dlouhodobým cílem je oslabení, či nejlépe rozklad Evropské unie a Severoatlantické aliance.

Rusko má také zájem na tom, aby v jeho okolí existovaly politicky rozštěpené, ekonomicky slabé a celkově zranitelné společnosti a státy, které pro něj bude snazší ovlivňovat.

Operace v kyberprostoru mohou být využity právě k ovlivňování - prostřednictvím propagandy, která podryvá důvěru mezi občany a státem a vyvolává zmatení a nespokojenost.

Při potýkání se s touto hrozbou existují protiopatření na osobní, institucionální, národní i mezinárodní úrovni, nicméně jejich efektivní využití je podmíněno funkční strategií založenou na odstrašení trestem.

VII. Aldrimer.no – Analýza: Švédsko pod útokem

(<https://www.aldrimer.no/analysis-sweden-is-under-attack/>)

Podle analýzy intenzita a frekvence kybernetických útoků proti Švédsku v posledních měsících značně vzrostla. I když stále nebylo oficiálně potvrzeno, jestli útoky přicházejí z Ruska, švédští představitelé, významní experti i zástupci bezpečnostních složek věří, že minimálně v některých případech je Rusko zodpovědné.

Pokud budou útoky nadále narůstat, začne ve Švédsku debata, zda jde o záležitost civilní, či by k ní mělo být přistupováno jako k vojenské hrozbě. Švédsko v poslední době čelí řadě provokací z ruské strany, která patrně zkouší, kam až může zajít.

VIII. Evropské hodnoty – Lež, která se vymkla kontrole. Případ Lisa: Jak Kreml se lživou propagandou narazil

http://www.evropskehodnoty.cz/wp-content/uploads/2016/03/KW_Le%C5%BE-p%C5%99%C3%ADpad-Lisa2.pdf

Vyfabrikovaný příběh o údajně znásilněné třináctileté dívce v Berlíně ovládl nejen ruskojazyčnou komunitu v Německu a mediální svět Ruské federace. Jako bumerang se vrátil na německou národní úroveň, kde způsobil podobný efekt jako dokument o srpnových událostech z roku 1968 v ČR, který odvysílal kanál Rossia 1. Tento případ však byl o to složitější, že ruská dezinformační kampaň aktivně zasahovala do vnitřních záležitostí Německa. Nehledě na výsledky šetření ze strany německých orgánů tento příběh žije v ruském mediálním prostoru vlastním životem. Výsledky vyšetřování i omluva samotné dívky jsou v ruských médiích prezentovány pouze jako snaha zamést případ pod koberec. Tato kauza dezinformační kampaně měla i konkrétní dopady - došlo k vyprovokovaným demonstracím v Německu. Výsledkem byla i diplomatická roztržka na úrovni ministrů zahraničí Německa a Ruské federace.

IX. Yle Kioski - Jak proruští trollové manipulují s Finy na internetu

<http://kioski.yle.fi/omat/troll-piece-2-english>

V souvislosti s anexí Krymu a válkou na Ukrajině můžeme pozorovat zvýšený nárůst nových profilů na finských sociálních sítích a diskuzních fórech. Jedná se o dlouhodobou snahu manipulovat v online diskuzích veřejným míněním a to skrze proruské trolly, kteří jsou mnohdy těžko odhalitelní s ohledem na profesionálně zhotovené profily a sofistikované praktiky doprovázející celý proces.

Tito lidé dostávají každý den seznam aktuálních témat, o kterých píší co nejvíce postřehů a komentářů, kde favorizují nynější politiku Ruska. Mezi jejich agendu ale spadá také hromadné vyhrožování, veřejné urážení a psychický nátlak na finské občany, kteří se k nynější politice Ruska staví kriticky a dávají svůj názor najevo. Nelze opomenout ani fakt, že součástí celého procesu je také ruská ambasáda, která kupříkladu retweetuje zprávy trollů, maže nepohodlné komentáře nebo v minulosti sdílela video „Jsem ruský okupant“.

3. Situace a propaganda uvnitř Ruské federace

I. Small Wars Journal - Devět lekcí ruské propagandy

<http://smallwarsjournal.com/jrnl/art/nine-lessons-of-russian-propaganda>

Ruská propaganda, jakožto silně oportunistický mechanismus, hledá skrze vytváření chaosu nové příležitosti pro svůj další rozvoj a fungování. Pro budoucí expanzi se mimo jiné klade velký důraz na vytvoření co nejlepšího prvního dojmu u nových zpráv. První dojem totiž dokáže mnoho lidí silně ovlivnit a člověk mu přisuzuje vysoký význam i poté, co se ukáže, že daná zpráva nebyla zcela pravdivá.

Nelze ovšem opomenout skutečnost, že propaganda cílí především na domácí publikum. Snaží se oslabit autoritu a kredibilitu té části internetu, kterou ještě ruský stát neovlivňuje a zároveň „znečišťuje“ informační prostor hoaxy a nepravdami, jež mají lidem navodit pocit, že pravda neexistuje.

Ať už se jedná o domácí propagandu na ruské scéně nebo o propagandu mířenou na státy Evropské unie, jedno je jisté. Čím více bude Západ lpět na dodržování zákonů, bude vytvářet prosperující kontrast vůči nynějšímu Rusku a podporovat ruskou veřejnost v boji s chudobou a korupcí, tím méně kritický bude pohled Rusů na Evropskou unii a Spojené státy.

II. Denis Volkov – Proč Rusové přestali milovat Ameriku: Promrhané příležitosti Západu a Moskva jako propagandistická mocnost

<https://meduza.io/en/feature/2016/04/25/opinion-why-russians-stopped-loving-america>

Antiamerikanismus v Rusku pozvolna narůstal již v průběhu 90. let, nicméně od přelomu tisíciletí se jej státní moc rozhodla zdokonalovat, aby tím obhájila své zahraničně-politické ambice. Významná ruská média pod její kontrolou tento cíl značně usnadnila. Ruská mediální interpretace konfliktů v Gruzii, na Ukrajině a v Sýrii jako důsledků západního vměšování dodává ruským intervencím v očích Rusů legitimitu.

Podle Volkova je možné, že se ruská percepce Západu zlepší po zrušení sankcí, nicméně podezřívání ze skrývaného nepřátelství vůči Rusku a obecná nedůvěra v USA pravděpodobně v ruských myslích zůstane ještě dlouhou dobu.

Euromaidan Press – Průvodce ruskou propagandou

<http://euromaidanpress.com/2016/05/05/a-guide-to-russian-propaganda-part-1-propaganda-prepares-russia-for-war/>

Ukrajinská iniciativa Euromaidan Press sestavila seznam sedmi strategií, které ruská státní moc používá k ovlivňování domácí veřejnosti. Základním předpokladem pro účinnou propagandu je omezování schopnosti kriticky přemýšlet.

Pro konsolidaci společnosti je pak účinné prezentování Vladimira Putina jako jediného možného vůdce a vytváření obrazu vnějšího nepřítele, který zároveň často může za problémy, kterými Rusko trpí. V myslích Rusů je podle Euromaidan Press pěstován strach z blízké globální války se Západem, což umožňuje udržet obyvatelstvo klidné, i přes nezáviděníhodnou ekonomickou situaci v zemi.

III. Open Democracy - „Moskevský konsenzus“: Vytváření autokracie v postsovětské Eurasii

(<https://www.opendemocracy.net/od-russia/david-lewis/moscow-consensus-constructing-autocracy-in-post-soviet-eurasia>)

Autoritářský způsob vlády je přijímanou realitou v řadě postsovětských států. Tyto státy společně vytvořily, sdílely a propojily svoje představy o okolním světě, řízení státu, politice a společnosti. Výrazným společným prvkem těchto režimů je diskurzivní diktatura, opírající se o důmyslným způsobem kontrolované televizní vysílání a projekty pro vztahy s veřejností s cílem umlčet názorové odpůrce a vytvořit obecně přijímaný narativ. Součástí této kontroly je ovládnutí výrobních prostředků, perzekuce novinářů a umenšování vlivu alternativních názorů, pokud možno bez uchylování se k násilnostem.

IV. Evropská iniciativa – Liberální akademie Tbilisi – Hrozba ruské hard a soft power v Gruzii

(http://www.ei-lat.ge/images/doc/threats%20of%20russian%20soft%20and%20hard%20power.pdf?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=kremlin_watch_monitor)

Značná část gruzínské populace je nespokojená se svojí vládou a sympatie k opozičním stranám taktéž nejsou obzvlášť vysoké. V kombinaci se socioekonomickými problémy v zemi vzniká úrodná půda pro proruská média a nevládní neziskové organizace, které tvoří podstatnou část ruských systémových snah o ovlivnění gruzínské zahraniční politiky. Proto je důležité, aby byla zavedena jistá opatření, zejména v oblastech jako konstruktivní volební prostředí, podpora nezávislých médií včetně těch ruskojazyčných, kontrola financování politických stran, prevence radikálních střetů a polarizace veřejnosti, standardy finanční transparentnosti pro organizace občanské společnosti nebo zastoupení etnických menšin.

V. Evropská rada pro zahraniční vztahy - Španělsko proti ruské kleptokracii

(http://www.ecfr.eu/article/commentary_spain_versus_russias_kleptocracy_7017?utm_content=buffer85648&utm_medium=social&utm_source=twitter.com&utm_campaign=buffer)

V lednu španělský soudce požádal o mezinárodní zatykač na několik ruských představitelů kvůli jejich údajnému spojení s organizovaným zločinem, mezi nimi například na generála Nikolaie Aulova nebo poslance V. Reznika a I. Sobolevskeho. Jsou obviněni z napomáhání Gennadymu Petrovovi, vůdci ve Španělsku působícího ruského gangu, ve skrývání se před policejními autoritami. Španělsko tak nyní

---

poukazuje na spojení mezi ruskou politickou scénou a organizovaným zločinem. Ruská pozice je dle očekávání hluboce kritická. Například šéf Ruského vyšetřovacího výboru Alexander Bastrykin věří, že podobná vyšetřování a mezinárodní právo obecně jsou součástí hybridní války vedené proti Rusku. Vyšetřování, jako jsou tato, představují jeden z nejefektivnějších nástrojů pro podporu dekriminálníce ruského politického systému, a také proto by se tímto fenoménem měla zabývat i Evropská unie.

VI. Evropské hodnoty a Semantic Visions - Jak ruská propaganda vyobrazuje evropské lídry

http://www.europeanvalues.net/wp-content/uploads/2016/06/How-Russian-Propaganda-Portrays-European-Leaders_v41.pdf

Lídry velkých evropských států, především německá kancléřka a francouzský prezident, jsou namísto představitelů Evropské unie ruskojazyčnými médii vnímány jako hlasy Evropy hodné jednání s ruským prezidentem Vladimírem Putinem. Nejuznávanějším protivníkem je bezpochyby Angela Merkelová. Četností zmínek v ruskojazyčných médiích a podílem prostoru který je jí věnován v rámci důležitých témat mnohokrát převažuje Jean-Claude Junckera, Donalda Tuska, Federicu Mogherini, stejně jako hlavy států ostatních členských států EU. Dezinformační kampaň Kremlu tvrdě pracuje na vyobrazování evropských lídrů v závislosti na jejich sklonech k podpoře Ruska. Čím příznivější pohled mají na režim Vladimíra Putina, tím silnější mají podle ruskojazyčných médií hlas v rámci mezinárodního společenství. Tento fenomén vede k nepoměrně vysoké reprezentaci středoevropských lídrů, jako jsou Miloš Zeman, Viktor Orbán nebo Robert Fico v ruském mediálním prostoru. Společně s Matteem Renziem jsou tito politici oblíbenci ruskojazyčných médií, někteří z nich nepřiměřeně k jejich významu v závislosti na populaci zemí, které reprezentují, nebo ke kompetencím a pravomocem, které mají ve svých domovských státech.

4. Jak čelit ruské dezinformační kampani

I. Další fáze ruské informační války

(<http://www.stratcomcoe.org/next-phase-russian-information-warfare-keir-giles>)

Jakkoliv mohou být nynější snahy o potírání dezinformační kampaně přínosné, zapomíná se na skutečnost, že se ruská propaganda stále vyvíjí a adaptuje na nové prostředí, čímž dochází k zaostávání Západu v otázce dostatečně efektivní odpovědi na budoucí aktivitu. Z tohoto důvodu je potřeba analyzovat samotné jádro informační války, pro kterou je mimo jiné příznačné kontrolovat a ovládat informace jako takové. Jedním z příkladů vývoje informační války je situace okolo „trollí farmy“ v Petrohradě. Tato instituce se dostala do hledáčku investigativních novinářů, přičemž ruská garnitura umožnila, aby se do jejího fungování mohlo detailněji nahlédnout. Tento krok byl ovšem pouze manévrem, jak odvrátit pozornost od jiných, větších organizací zabývajících se stejnou aktivitou. Západ se zároveň zabývá především technickými aspekty informační války, ale nikoliv už širším záběrem na celou problematiku, kvůli čemuž budou sice západní země připraveny na různé kybernetické aktivity, ale nikoliv už na širší rozměr informační války kombinující kybernetické, kinetické a elektronické prvky. Západní země by měly mimo jiné analyzovat dostupné dokumenty, budoucí proměny v ruské politice a taktice, a tyto znalosti zkombinovat s fundovaným názorem odborníků na Rusko, díky čemuž mohou mít šanci předpovídat v obecné rovině případné změny a nové kroky v oblasti informační války.

II. Anatomie informační války: Jak funguje ruská propagandistická mašinerie a jak se proti ní bránit

(<http://www.stopfake.org/en/anatomy-of-an-info-war-how-russia-s-propaganda-machine-works-and-how-to-counter-it/>)

Ben Nimmo publikoval analýzu ruské propagandy, která je podle něj velmi sofistikovaná, ale často obsahuje opakující se i předvídatelné fráze. Analýza popisuje způsoby, kterými Kreml reaguje proti negativním tvrzením. Kromě toho Nimmo popisuje taktiku, kterou Kreml využívá společně s vlastním narativem, k útoku a znevážení Západu a k zastření zodpovědnosti Ruska za určitý vývoj. Tuto taktiku využívanou Kremlem a prokremelskými médii nazývá „taktika vyvracení: přístup 4D“, tedy v češtině: popírat, zkreslit, rozptýlit a vyděsit. V závěru analýzy Nimmo popisuje způsob, kterým může Západ bojovat proti kremelským praktikám. Doporučuje vytvoření přesvědčivého narativu, identifikaci ruské taktiky v informační válce, předvídání útoku a způsobu jak útok bude vypadat, a odhalení sítě prokremelských webů a jejich sympatizantů.

III. Hrozba nereálnosti: Jak Kreml používá informace, kulturu a peníze jako zbraně

(http://www.interpretermag.com/wp-content/uploads/2014/11/The_Menace_of_Unreality_Final.pdf)

Analýza předkládá doporučení, která by podle autora mohla být pro Kreml výzvou. Na státní úrovni je doporučeno oživení *public diplomacy* Evropské unie a Spojených států, rozvíjení schopnosti armád k efektivnější obraně proti „omezené válce“ či zřízení televizních stanic pro ruský mluvící obyvatelstvo uvnitř i vně Ruska.

Dalšími doporučeními jsou ty, kterými by se mohly inspirovat občanské a veřejné struktury, které disponují menším finančním rozpočtem. Mezi zmíněná doporučení se řadí zřízení mezinárodní organizace, která by obsahovala média a experty s cílem vymezit společný soubor definic, jež by vedly k efektivnímu hodnotícímu systému, který by následně umožnil falzifikaci dezinformací. Dále jde o vytvoření dezinformační listiny, která by obsahovala média a další aktéry, jejichž cílem je vědomé dezinformování. Vedle toho by se měly vytvořit pozice tzv. kontra-dezinformačních vydavatelů. Média, vlivní novináři, think-tanky a podobné organizace a instituce by měly intenzivněji dbát na osvětu obyvatel. Posledním doporučením je systematictější a intenzivnější odhalování dezinformací na internetu prostřednictvím cílených online kampaní.

IV. Spolková akademie pro bezpečnostní politiku – Případ Lisa: Lekce strategické komunikace pro evropské státy

(https://www.baks.bund.de/sites/baks010/files/working_paper_2016_11.pdf?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=kremlin_watch_monitor)

V lednu roku 2016 se v médiích objevily zprávy o údajném znásilnění německé dívky ruského původu skupinou migrantů v Berlíně. Německé vládě se nepodařilo pohotově zareagovat na tato nepodložená nařčení a případu se tak dostalo nepřiměřené pozornosti jak v Německu, tak i v zahraničí. Ruští imigranti se dokonce vydali na protestní pochod k budově německého kancléřství. Pokud by Německo mělo svůj národní STRATCOM tým, pak mohly být potenciální dopady této kauzy rozpoznány již na samém počátku. Po uvědomení si důležitosti tohoto případu by tým zažádal o dodatečné policejní zdroje a informoval by veřejnost o výsledcích policejního vyšetřování. Týmy STRATCOM by měly být zřízeny pod ministerstvy vnitra každého státu, aby tak experti na zahraniční politiku, národní bezpečnost a rovněž komunikaci a média mohli spolupracovat s odborníky z vnitra, aniž by byli svázáni diplomatickou autocenzurou. Tyto orgány by měly přinášet výsledky práce v oblasti strategické komunikace přímo hlavám států na všech úrovních. Je třeba, aby si policy makeři uvědomovali, že shromažďování informací je sice většinou vhodné pro armádní účely, avšak zřídka kdy funguje při zapojení veřejnosti v reálném čase. V bitvě o srdce a mysl občanů tak hrozí prohra.

V. **Polský institut pro mezinárodní otázky- “In the Area or Out of Business:” Budování odolnosti vůči hybridním útokům**

(http://www.pism.pl/publications/journals/The_Polish_Quarterly_of_International_Affairs/2016/1)

Přestože článek 5 Washingtonské smlouvy je zásadní zárukou bezpečnosti NATO, je to pouze poslední část dlouhého řetězce opatření, která musí fungovat, aby bylo možné reagovat na dnešní nejpravděpodobnější a smrtelné hrozby. Aliance strávila poslední dva roky implementováním dohodnutého Akčního plánu připravenosti a ujišťováním svých východních členů nejen slovy, ale i činy, včetně rozmístění většího počtu vojáků na východní hranici. Od politicko-vojenské aliance se dají takovéto akce očekávat ve chvíli, kdy je ohrožena. Vývoj postoje NATO vůči Rusku ukázal jeho členům (a pravděpodobně i jeho nepřátelům), že Aliance stále má své poslání.

VI. **Centrum pro ruská studia – „Putinova kyberválka: Ruské státnictví v páté dimenzi“**

(<http://www.stratcomcoe.org/afofall-putins-cyberwar-russias-statecraft-fifth-domain>)

Rusko je doposud jedinou zemí, která zkombinovala kybernetický boj s bojem konvenčními prostředky. Pokud jde o Kreml, hackeři jsou vedle vojáků a špiónů další zbraní. Aby se s touto situací vyrovnal, musí Západ přijmout nulovou toleranci vůči jakýmkoliv kyberútokům a systematicky a tvrdě jim zákonnou formou vzdorovat. Nejen, že taková odpověď vyšle jasný signál, ale navíc do značné míry tyto aktivity omezí.

Je nezbytné, aby západní státy přijaly jednotnou strategii kybernetické bezpečnosti. V opačném případě bude naše obrana mít výrazné mezery. Vlády západních zemí by měly začít investovat významnější prostředky do tvorby programů pro výuku kyberbezpečnosti u exponovaných osob či institucí, což je důležité zejména kvůli řadě úspěchů, kterých již kybernetické útoky z Ruska dosáhly, např. použití phishingu (podvodné emaily).

V neposlední řadě musí dojít k civilnímu i vojenskému plánování scénářů, při nichž je například omezený přístup k internetovému připojení, přičemž infrastruktura internetového pokrytí by měla získat alespoň takovou úroveň ochrany, jako jiné strategicky významné body.

VII. Otevřená demokracie – Neignorujte levice! Spojení mezi evropskou radikální levicí a Ruskem

https://www.opendemocracy.net/od-russia/peter-kreko-lorant-gyori/don-t-ignore-left-connections-between-europe-s-radical-left-and-ru?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=kremlin_watch_monitor

Zatímco propojení Kremlu s evropskými krajně pravicovými stranami je široce známé, vztahy evropské radikální levice s režimem Vladimira Putina bývají spíše opomíjené. I když většina levicových stran v Evropě často hlásá neutralitu a mír, některé z nich aktivně legitimizují ruské kroky a Kreml neskrývá své sympatie k nim, přičemž zároveň roste i jejich domácí podpora. Náklonnost radikální levice ke Kremlu může být vysvětlena například jejich společným výběrovým anti-imperialismem, anti-kapitalismem a anti-amerikanismem. Společná je jim i oblibenost státem řízené ekonomiky. Osobní vazby a infrastruktura vytvořené KGB za éry Sovětského svazu by měly být odhaleny; což je také důvod pro intenzivnější integraci zpravodajských služeb v EU a rovněž pro zdůrazňování proruských konexí radikálně levicových stran na politické úrovni.

VIII. OSCE Úřad představitele pro svobodu médií – Propaganda a svoboda médií

http://www.osce.org/fom/203926?download=true&utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=kremlin_watch_monitor

Tento non-paper definuje „válečnou a nenávistnou propagandu“, která si žádá náležitá opatření a kroky v souladu s mezinárodními lidskými právy, a předkládá několik doporučení pro vlády, justici, občanskou společnost a mediální organizace ohledně toho, jak na takovou propagandu reagovat. Zde je několik příkladů:

- Prosazování mediálního pluralismu a obecné odsuzování propagandy jakožto projevu, který nemá v demokratickém státě a žurnalistické profesi místo.
- Zrušení státem řízených médií a podpora veřejnoprávních médií s vysokými profesionálními standardy.
- Budování mezinárodních a mezikulturních dialogů, například mezi žurnalisty či dalšími intelektuály; dále zlepšování mediálního vzdělávání a prosazování demokracie založené na míru, svobodě projevu a diverzitě.
- Posilování aktivit v oblasti mezinárodních práv na národní a mezinárodní úrovni, mechanismů zajišťujících svobodu médií, specializovaných sebe-regulačních a spolu-regulačních orgánů, odborných organizací a nezávislých monitorujících institucí.
- Vynakládání úsilí na vzdělávací programy zlepšující mediální a internetovou gramotnost.

- Mediální sebe-regulace by měla (tam, kde je efektivní), zůstat nejvhodnějším způsobem řešení profesních otázek, včetně reakcí na válečnou, nenávistnou a diskriminační propagandu.

IX. Národní obranná akademie v Litvě – Řešení ruské propagandy není propaganda EU či NATO, ale vyspělá sociální věda, díky které je možné pochopit a zmírnit efekty ruské propagandy u cílového obyvatelstva

http://www.stratcomcoe.org/steve-tatham-solution-russian-propaganda-not-eu-or-nato-propaganda-advanced-social-science?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=kremlin_watch_monitor

Boj proti ruské dezinformační kampani může být úspěšný jedině tehdy, když dokážeme správně porozumět tomu, na koho propagandistická mašinerie míří. Existuje mnoho způsobů, jak to udělat, avšak výzkum cílové skupiny je často kritizován a označován jako nedostačující, přestože je nezbytný pro určení konkrétního řešení, které by mohlo být použito. Dnes je již možné zaznamenat určitý posun, obzvláště co se týče aktivity StratCom týmu NATO. V budoucnosti bude třeba mimo jiné provádět průzkumy veřejného mínění a výzkumy zabývající se mentalitou a myšlením konkrétních sociálních skupin, iniciovat hlubší kooperaci mezi EU, NATO a západními státy v oblasti financování sociálních výzkumů a zdůrazňovat důležitost profesionalizace zaměstnanců institucí jako je EU nebo NATO, abychom byli schopni pohotověji reagovat na současné situace a problémy.

X. Institut Evropské unie pro bezpečnostní studia – Strategická komunikace EU: Za účelem potlačení propagandy

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2016/578008/EXPO_IDA\(2016\)578008_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2016/578008/EXPO_IDA(2016)578008_EN.pdf)

Přestože se úspěšnost ruské „soft power“ napříč Evropou zdá být diskutabilní a například ruský narativ o ukrajinském konfliktu se příliš neuchytil, Rusko i tak dokázalo ovlivnit významnou část evropských elit a jejich přístup k Rusku a Ukrajině, a to zejména prohlubováním nespokojenosti s evropským integračním projektem. Co může Evropská unie udělat, aby posílila svou schopnost čelit ruské strategické komunikaci? Rozpočtové položky přidělené na komunikaci jsou neprakticky roztříštěny mezi různé instituce a orgány EU s odlišnými pravomocemi a mnohdy jsou určeny na malé, nezkoordinované a někdy i neprofesionálně navržené projekty. Bylo by tudíž žádoucí tyto aktivity a jejich rozpočet zkonsolidovat a možná i vytvořit nástroj určený výhradně na vnější komunikaci pod dohledem Vysoké představitelky. EU by také měla být schopna najmout regionální analytiku a provozovatele médií se schopnostmi stěžejními pro substanci a kredibilitu strategické komunikace. Práce EEAS East StratCom Task Force by mohla být rozšířena a přeložena do vícero jazyků. Užitečné by mohly být také týmy pro rychlou intervenci, které by byly schopny rychle vyvinout komunikační linie stěžejních politických otázek nebo rozvíjejících se krizí.

XI. Komise pro obranu Dolní sněmovny Spojeného království – Rusko: Možné důsledky pro obranu a bezpečnost Velké Británie

(<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201617/cmselect/cmdfence/107/107.pdf>)

Rusko v nedávné minulosti předvedlo svojí připravenost vést vojenskou agresi proti zemím v rozličných regionech, stejně tak jako schopnost vyvolat zmatení, pochyby a strach v ostatních zemích, včetně států NATO. Vzhledem k tomu, že dle Ruska jsou tyto metody úspěšné a navíc doposud nenapadnuté, je pravděpodobné, že k dosažení svého „oprávněného postavení“ na mezinárodní scéně bude tyto praktiky používat i dále. Řada těchto aktivit přímo narušuje mezinárodní pořádek, nicméně nejisté a polovičaté odpovědi si u Ruska respekt nezískají, nezlepší vztahy s ním a ani neumožní vznik atmosféry pro upevnění společné evropské obrany. Ze strany Spojeného království a NATO je třeba významných a pevných odpovědí na současnou ruskou politiku. Rusko si musí být jisté, že v případě útoku na jeden z členských států NATO bude aktivován článek 5 Washingtonské smlouvy, stejně tak jako si musí být jisté, že NATO má funkční opatření pro případ, že by se Rusko pokusilo podmínky jeho aktivace jakkoliv obejít.

XII. Evropské hodnoty – Úplná demokratická odpověď na nepřátelské dezinformační operace: 50 opatření, jak vypudit nepřátelský dezinformační vliv Kremlu z Evropy

(<http://www.europeanvalues.net/wp-content/uploads/2016/06/Full-Scale-Democratic-Response-to-Hostile-Disinformation-Operations-1.pdf>)

Agresivní dezinformační praktiky Ruské federace a jejích spojenců je možné pozorovat v členských státech EU od roku 2013, kdy začala krize na Ukrajině. Kreml tyto prostředky využívá jako součást své hybridní války se strategickým cílem narušit vnitřní soudržnost NATO a EU a zároveň ochotu těchto institucí reagovat na agresivní politiku Ruské federace. Níže jsou uvedené 4 kroky, které by měly být provedeny:

1. Jasně zmiňovat nepřátelské dezinformační praktiky v agendě zahraniční a bezpečnostní politiky.
2. Veřejně označovat podporovatele Kremlu sponzorovaných dezinformací, především politiky a veřejně známé osobnosti.
3. Odhalovat podstatu a prostředky dezinformačních kampaní.
4. Systematicky budovat odolnost ve svobodných společnostech.

Líbí se Vám, co děláme?

Podpořte nás! Naše práce je možná jen díky darům lidí, jako jste Vy.

Můžete využít tento formulář: www.evropskehodnoty.cz/o-nas/dekujeme

Nebo můžete poslat svůj dar přímo na transparentní účet Evropských hodnot: 2300405420/2010.

Vyberte si program, který chcete přímo podpořit:

- Analytický tým - AT
- Iniciativa pro evropské hodnoty – IEH
- Kremlin Watch - KW
- Program pro soudržnou společnost – PSS

Nebo můžete podpořit naši práci obecně: Podporujeme Evropské hodnoty - PEH

Do zprávy pro příjemce uveďte DAR_program + Vaše jméno a příjmení a zašlete nám e-mail s Vašimi osobními údaji pro potvrzení o daru na: dary@evropskehodnoty.cz

© Evropské hodnoty z.s. 2016

Think-tank Evropské hodnoty je nevládní odborná instituce bránící liberální demokracii.

Naší vizí je svobodné, bezpečné a prosperující Česko ve střední Evropě, která je pevnou součástí Západu.

Pomáháme čelit agresivním režimům, radikalizaci uvnitř společnosti, šíření autoritářských tendencí a extrémistických ideologií včetně islamismu.

Politikům předkládáme odborná doporučení a systematicky sledujeme a hodnotíme jejich práci. Za základní prvky vysoké politické kultury považujeme aktivní občany, zodpovědné politiky a soudržnou společnost, která sdílí hodnoty svobody a demokracie.

Od roku 2005 se jako nevládní nezisková organizace, která není spojena s žádnou politickou stranou, věnujeme výzkumné a vzdělávací činnosti. Vedle vydávání odborných publikací a komentářů pro média, pořádáme konference, semináře a školení pro odbornou i širší veřejnost. Na svých akcích zprostředkováváme dialog mezi politiky, odborníky, novináři, podnikateli i studenty.

THINK-TANK EVROPSKÉ HODNOTY

Na baště sv. Jiří 260/11, CZ-160 00 Praha 6 – Hradčany

info@evropskehodnoty.cz

www.evropskehodnoty.cz

facebook.com/Evropskehodnoty